

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

26 maja

№ 54.

Rok 1923.

Treść:	375. Ustawa z dnia 19 kwietnia 1923 r. o przyznaniu kredytu na pomoc dla osadników	595
	376. Ustawa z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent	596
	377. Ustawa z dnia 1 maja 1923 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustawy z dnia 8 czerwca 1920 r. o podatku od skrzynek depozytowych (safes)	597
	378. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 11 maja 1923 r. w sprawie podwyższenia grzywien za przekroczenia przepisów porządkowych na drogach publicznych	597
	379. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 13 kwietnia 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Skarbu w przedmiocie dostarczania drzewa opałowego instytucjom i osobom uprawnionym.	598
	380. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 maja 1923 r. w przedmiocie stemplowania kart do gry	599
	381. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu z dnia 16 maja 1923 r. o wprowadzeniu opłat wywozowych od wywozu drzewa iglastego nieobrobionego i osiki nieobrobionej	599
	382. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19 maja 1923 r. w przedmiocie uzupełnienia art. 8 rozporządzenia z dnia 12 kwietnia 1919 r., oraz zmiany art. 2 rozporządzenia z dnia 26 maja 1920 r., co do kompetencji władz skarbowych b. zaboru austriackiego w zakresie rozstrzygania spraw karnych skarbowych.	599
	383. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 23 maja 1923 r. w przedmiocie przedłużenia terminu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron	600
	384. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 maja 1923 r. w sprawie taryfy na przewóz towarów w ruchu tymczasowym na budującej się linii Kutno—Strzałków.	600
	385. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 19 maja 1923 r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.	601
	Sprostowanie rozp. Min. Rob. Publ. z dnia 21 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 49, poz. 346)	602

375.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 19 kwietnia 1923 r.

o przyznaniu kredytu na pomoc dla osadników.

Art. 1. Upoważnia się Rząd do udzielania państwowej pomocy kredytowej na zagospodarowanie i pobudowanie się osadnikom cywilnym i wojskowym, osobiście gospodarującym na swych osadach, nabytych lub nadanych w czasie od powstania Państwa Polskiego do końca r. 1922, z uwzględnieniem również tych osadników, którzy będą osadzeni w r. 1923 na gruntach, już zajętych pod osadnictwo do dnia 31 grudnia 1922 r.

Art. 2. Dla uzyskania funduszków, potrzebnych na udzielenie powyższej pomocy kredytowej, będą wyemitowane listy zastawne Państwowego Banku

Rolnego, opiewające na złote polskie, w wartości, określonej ustawą z dnia 26 września 1922 r. (Dz. U. R. P. № 83 poz. 740).

Do czasu urzeczywistnienia wspomnianej emisji upoważnia się Ministra Skarbu do udzielenia tytułem zaliczki na zaspokojenie najniezbędniejszych potrzeb kredytowych osadników w dziedzinie zagospodarowania i pobudowania się kwoty 50 miliardów marek polskich z funduszków budżetowych Rzeczypospolitej Polskiej. Kwota ta, przerachowana na złote polskie w wartości, określonej powołaną ustawą, w chwili jej wypłacenia zostanie zwrócona Skarbowi Państwa ze środków pieniężnych, uzyskanych z emisji listów zastawnych Banku Rolnego.

Art. 3. Kredyt powyższy przeznacza się:

- a) na zagospodarowanie gruntów, kupno inwentarza żywego i martwego oraz nasion;
- b) na pobudowanie budynków gospodarczych i mieszkalnych;
- c) na pomoc w dziedzinie zaspokojenia potrzeb szkolnych i religijnych osadników;

d) na zasilanie spółdzielni rolniczych osadników kredytem na cele, związane z gospodarstwem rolnem.

Art. 4. Pożyczki, udzielane z funduszu 50 miliardowego, będą krótkoterminowe, zabezpieczone skryptem dłużnym i po upływie najwyżej jednego roku od chwili udzielenia pożyczki winny być bądź spłacone w gotówce, bądź skonwertowane na pożyczki na dłuższy termin, wydane na podstawie listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego.

Stopa oprocentowania pożyczek, wydanych na podstawie listów zastawnych, zostanie ustalona przez Ministra Skarbu na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Ziemskiego w zależności od wysokości oprocentowania listów zastawnych Państwowego Banku Rolnego, zaś stopa oprocentowania pożyczek z funduszu 50 miliardowego wynosić będzie 4 od sta w stosunku rocznym.

Art. 5. Pożyczki będą udzielane w walucie markowej, odnośny skrypt zaś będzie opiewał na złote polskie; w ten sam sposób pobierane będą procenty.

Art. 6. Administrację funduszem, przewidzianym w art. 2 niniejszej ustawy, Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego powierzy, jako władza dysponująca, Państwowemu Bankowi Rolnemu na zasadach, zawartych w art. 6—13 włącznie Statutu Banku (Dz. U. R. P. z 1921 r. № 59 poz. 369).

Art. 7. Na pokrycie wydatków, związanych z wykonywaniem czynności, powierzonych Państwowemu Bankowi Rolnemu (art. 5), Bank pobiera na swoje dobro dodatek administracyjny, uiszczany przez dłużników przy udzielaniu pożyczki.

Art. 8. Podania, skrypty dłużne, zaświadczenia, pokwitowania z odbioru i ze zwrotu sum pożyczkowych oraz inne akty i dokumenty, związane z udzieleniem osadnikom cywilnym i wojskowym państwowej pomocy kredytowej, tudzież podania o ulgi przy spłaceniu tych pożyczek wolne są od wszelkich opłat skarbowych i komunalnych.

Art. 9. Ściąganie należności z tytułu udzielonych pożyczek odbywać się będzie trybem egzekucji administracyjnej bezspornych należności skarbowych.

Art. 10. Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Prezesowi Głównego Urzędu Ziemskiego, a co do zasad udzielania pożyczek oraz ustanowienia warunków, zmierzających do hipotecznego lub innego zabezpieczenia udzielanych kredytów,—w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*

Prezes Rady Ministrów: *W. Sikorski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Prezes Głównego Urzędu Ziemskiego: *Sew. Ludkiewicz*

376.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 1 maja 1923 r.

w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517) o podatku od kapitałów i rent.

Art. 1. Zawiesza się z dniem 1 stycznia 1923 r. wymiar i pobór podatku od kapitałów i rent na zasadzie art. 1 i art. 2 ustęp 4 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 76, poz. 517).

Ponowny wymiar i pobór tego podatku może być zarządzony uchwałą Rady Ministrów, ogłoszoną w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Art. 28 wymienionej wyżej ustawy otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek od przychodów, wymienionych w art. 2 w ustępach 1 do 4 włącznie, wynosi 10%.

Podatek od przychodów, wymienionych w art. 2 w ust. 5 wynosi:

- a) 20%, o ile chodzi o świadczenia, umówione w kontraktach wydobywania ropy naftowej lub gazu ziemnego;
- b) 10%, o ile chodzi o świadczenia, umówione w kontraktach wydobywania innych ciał kopalnych.

Podatek od wymienionych w art. 2 ustępie 6 specjalnych rachunków bieżących (on'callowych) wynosi 0,540% rocznie w stosunku do czasu i sumy pożyczek (liczb procentowych).”

Art. 3. Art. 34 część pierwsza ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek od przychodów z kapitałów, wskazanych w art. 2 ustępie 3, wymienione w tym ustępie instytucje pobierają od właścicieli tych kapitałów i wpłacają do kas skarbowych najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po upływie roku sprawozdawczego.”

Art. 4. Art. 35 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podatek, przypadający od świadczeń, umówionych w kontraktach o wydobywanie ciał kopalnych z cudzego gruntu (procentów brutto, art. 2 ust. 5), przedsiębiorstwa górnicze mają do końca każdego miesiąca obliczyć i wpłacić do kas skarbowych za każdy ubiegły kalendarzowy miesiąc produkcji.

O ile dyrekcja Państwowych Zakładów Naftowych wykona prawo zakupu, przysługujące jej w myśl ustawy w przedmiocie zakupu ropy bruttowej dla państwowej fabryki olejów mineralnych w Drohobyczu, obowiązek obliczenia, potrącenia i wpłacenia podatku ciąży na teże dyrekcji.”

Art. 5. Art. 37 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o podatku od kapitałów i rent nadaje się brzmienie następujące:

„Odpowiedzialność za terminowe wpłacenie do kasy skarbowej i za prawidłowe obliczenie podatku ciąży na właściwych instytucjach lub przedsiębiorstwach.